

Beköszöntő

Új tudományos folyóiratot vesz kezébe az olvasó. A Denevérkutatás a Magyar Denevérvédelmi Alapítvány gondozásában és anyagi támogatásával, valamint a Magyar Denevérkutatók Baráti Köre tagjainak közreműködésével 1995-től kezdve jelenik meg.

Hazánk állatvilágában az emlősállatokon belül a Chiroptera rend képviselői fajszaám tekintetében az egyik leggazdagabb, legérdekesebb, természetvédelmi szempontból pedig az egyik legfontosabb állatcsoportot alkotják.

A magyar kutatókat, nagynevű elődeinket mindig élénken foglalkoztatták a denevérek, akár -többek között- a trópusi területen gyűjtőkről, mint Xántus János, Madarász Gyula, Bíró Lajos, Kittenberger Kálmán, akár a Magyar Állami Földtani Intézetben dolgozó paleontológus Kormos Tivadarról, a múzeumi szakemberről, Méhely Lajosról, vagy az amatőr kutatóról Vásárhelyi Istvánról emlékezünk.

Xántus Sziámban gyűjtött négy *Myotis rosseti* példánya a néhány egyéb európai gyűjteményben nyilvántartott hat másikkal együtt a legritkább fajok közé tartozik a világon. Madarász Ceylon szigetén fogott denevérei máig is értékes darabjai a budapesti Magyar Természettudományi Múzeumnak, csakúgy mint Bíró Új-Guineában gyűjtött denevérei. Kittenberger értékes afrikai anyagából érdemes megemlíteni a nagyon ritka *Tadarida africana*-t, vagy a *Rhinopoma muscatellum*-ot. Századunk harmincas éveiben Kormos Európában úttörő munkát végzett jónéhány fosszilis denevérfaj felfedezésével, ezek közül például különösen nagyjelentőségű a *Myotis schaubi* és a *Plecotus crassidens*. Méhely európai híró monográfiája mindannyiunk számára még ma is alapvető munka. Vásárhelyi főként a Bükkben végzett terepmunkájával adott példát és szerzett magának megbecsülést.

E század utolsó harmadában elsősorban a világszerte megélénkülő természet- és környezetvédelmi törekvések hatására kis csapat magyar fiatal, egyetemi hallgatók, amatőr kutatók kezdtek érdeklődni a denevérek iránt, és együttműködni a denevérek kutatásának és védelmének terén. Denevérkutató- és gyűrűzőtáborokat szerveztek, az ország számos vidékén egyre behatőbb megfigyeléssorozatokot indítottak el, és egyre inkább bekapcsolódtak az európai kutatások vérkeringésébe is. Összefogásukból nőtt ki a Magyar Denevérkutatók Baráti Köre, melynek kiadványai, felhívásai újabbak érdeklődésért keltette fel. Fontos további lépést jelentett a Magyar Denevérvédelmi Alapítvány létrehozása, majd ennek kereteiben egy adattár létesítése. Nyilvánvalóvá vált, hogy az elszigetelt egyéni erőfeszítések és eredmények önmagukban mindig keveset érnek. Csakis együttműködve, egymástól is mindig tanulva érdemes továbbhaladni a megkezdett úton.

Folyóiratunk, a fiatalos, lelkes összefogással induló tudományos lap, a Denevérkutatás tematikája és céljai ugyanezek, talán csak egyetlen hangsúlyosabb kiegészítéssel. Mégpedig azzal, hogy a folyóirat útján hírt adhassunk magunkról. Erőfeszítéseinket és eredményeinket ne csak a hazai, hanem a külföldi szakterület képviselőivel és a terület iránti érdeklődőkkel is megismertethessük.

Ma, amikor a rohamosan változó világunkban az anyagiak felülkerekedése, és minden egyéb háttérbe szorulása, az anyagiak iránti igény megnövekedése, ugyanakkor bizonyos anyagi eszközök feltűnő hiánya látható, igazán nagy jelentőségű egy-egy ilyen jellegű szellemi termék létrehozása. Kívánjunk egymásnak és magunknak az eljövendő évekre jó és eredményes Denevérkutatást!

Budapest, 1995. június 20.

dr. Topál György
Magyar Természettudományi Múzeum
főmúzeológus

Opening announcement

The reader takes a new periodical into hands. The Hungarian Bat Research News is published from 1995 with the financial help of the Hungarian Bat Foundation and by the agency of Magyar Denevértudatók Baráti Köre.

Representatives of the order Chiroptera can be considered as the most interesting groups in the mammal fauna of Hungary. These are the richest groups in respect of the number of species and the most important ones from nature conservation point of view.

Hungarian scientists were always interested in bats, whether the researchers of the tropics, Xantus János, Madarász Gyula, Biró Lajos and Kittenberger Kálmán, the paleontologist Kormos Tivadar, the museologist Méhely Lajos or the amateur researcher Vásárhelyi István is mentioned.

The four specimen of *Myotis rosseti* gathered by Xantus in Siam belongs to the rarest species in the world together with those six kept in several European collections. The bats captured by Madarász in Ceylon are valuable pieces of the Hungarian Természettudományi Múzeum, as well as the ones gathered by Biró in New Guinea. The very rare *Tadarida africana* and *Rhinopoma muscatellum* from Kittenberger's valuable African collection must also be mentioned. In the 1930s Kormos did pioneer work when he discovered many fossils of bats, for example the most important of these, the *Myotis schaubi* and the *Plecotus crassidens*. The Europe-wide famous monography of Méhely is a standard work for all of us even today. Vásárhelyi set an example through his field work done in the Bükk and obtained appreciation.

In the last third of this century, mainly because of the strenghtening nature conservation activities, a little group of Hungarian youth, university students and amateur researchers, became interested in bats, began to co-operate both in the research and the protection activities. They organized bat research- and ringer camps, started more and more research programmes in many areas of Hungary and got involved into the European research programmes as well. Their co-operation established Magyar Denevértudatók Baráti Köre, the notices and publications of which drew the attention of many others. A further important step was the formation of Hungarian Bat Foundation and the establishment of a data-base in the framework of it. It became clear that the isolated, individual efforts and results are not much use to us. It is worth to follow the route in co-operation, constantly studying from each-other.

These are the aims and topics of our periodical, the Hungarian Bat Research News, this youthful paper started by enthusiastic co-operation. There is perhaps only a single stressed supplement. This is that we would like to inform the public about ourselves through our paper. Our aim is to inform not only the Hungarian but also the European researchers, and of course all those who are interested, about our efforts and results. Let us wish each other and ourselves good and succesful Bat Research!

Budapest, 20. June 1995.

dr. Topál György
Hungarian Natural History Museum
museologist